

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen med Luxemburg om social trygghet och med förslag till lag om ikraftträdande av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att riksdagen godkänner överenskommelsen mellan Finland och Luxemburg om social trygghet. Överenskommelsen har undertecknats i november 2000. Syftet med överenskommelsen är att komplettera Europeiska gemenskapens lagstiftning om samordningen av de sociala trygghetssystemen, om vilken bestäms i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen och i förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpningen av nämnda förordning (nedan EG-förordningarna).

I överenskommelsen bestäms om rätten till social trygghet för de personer som inte omfattas av EG-förordningarna. I vissa särskilda fall gäller överenskommelsen också

personer som omfattas av EG-förordningarna.

Överenskommelsen tillämpas på samma lagstiftning om social trygghet som EG-förordningarna. I överenskommelsen finns särskilda bestämmelser om bl.a. det finska folkpensionssystemet och arbetspensionssystemet.

Överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den månad då de fördragsslutande parterna har underrättat varandra om att konstitutionella villkoren för ikraftträdandet av överenskommelsen har uppfyllts.

Till propositionen ansluter sig ett lagförslag om ikraftträdande av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen. Den föreslagna lagen avses träda i kraft vid samma tidpunkt som överenskommelsen.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Mellan Finland och Luxemburg finns en gällande överenskommelse om social trygghet (FördrS 25-26/1991) från 1988. Överenskommelsen har dock till stora delar ersatts av EG-förordningarna. Den bilaterala överenskommelsen gäller fortfarande personer som inte omfattas av EG-förordningarna. Sådana personer är medborgare i andra länder än Europeiska unionens medlemsländer eller till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet hörande länder, s.k. medborgare i tredje land, samt personer som över huvud taget inte har förvärvsarbetat. Det har i regel ansetts nödvändigt att samordningen av den sociala tryggheten också utvidgas att gälla personer som inte omfattas av EG-förordningarna, och de gamla överenskommelserna har reviderats för att omfatta just dessa personer.

Den gällande överenskommelsen mellan Finland och Luxemburg täcker ömsesidigt sjukförsäkring, den offentliga hälsovårdsservicen, olycksfallsförsäkring, pensioner, utkomststödet för arbetslösa och barnbidrag. Tillämpningsområdet för den nya överenskommelsen skiljer sig inte i sak från tillämpningsområdet för EG-förordningarna, som omfattar förmåner som betalas ut på grund av sjukdom, moderskap, arbetsoförmåga, ålderdom, till efterlevande, vid olycksfall i arbetet och yrkessjukdom, för arbetslöshet samt familjeförmåner.

Enligt den nya överenskommelsen bestäms rätten till social trygghet för de personer som omfattas av överenskommelsen till stor del enligt samma principer som vid tillämpningen av EG-förordningarna. Därför innehåller många bestämmelser hänvisningar till EG-förordningarna.

1.1. Socialskyddslagstiftningen i Luxemburg

I den luxemburgska lagstiftningen delas den sociala tryggheten in i sju delar: sjukdoms- och moderskapsförsäkring, vårdförsäkring, pensionsförsäkring, arbetsolycksfalls- och yrkessjukdomsförsäkring, utkomststödssystemet, familjeförmåner och arbetslöshetsförmåner.

Det lagstadgade pensionsskyddet grundar sig på arbete och försäkringspremier. Pensionen består av en inkomstrelaterad del och en del som fastställs enligt försäkringstidens längd. Andelen för återstående tid fastställs på grundval av de genomsnittliga årsinkomsterna för en person från det att han eller hon fyllt 25 år fram till den tidpunkt då arbetsoförmögenheten inträdde. Av dessa inkomster intjänas i pension för återstående tid 1,78 % om året för tiden mellan arbetsoförmögenhetens inträde och den tidpunkt då personen i fråga fyller 55 år. Administrationen av pensionssystemet sköts av fyra pensionskassor. Statens tjänstemän och personer som arbetar vid andra offentliga inrättningar omfattas av ett separat pensionssystem, som skiljer sig från det allmänna pensionssystemet. Någon egentlig minimipension existerar inte, utan personer som nått åldern för ålderspension och arbetsoförmögna kan få allmänt utkomststöd om utkomsten inte annars räcker till.

Barn som är bosatta i Luxemburg har individuell rätt till barnbidrag. Barnbidrag betalas i regel upp till 18 års ålder och i fråga om studerande eller personer i yrkesutbildning ända till 27 års ålder. Om barnet har en allvarlig skada eller sjukdom tillämpas ingen åldersgräns. Barnbidragsbeloppet har graderats enligt antalet barn i familjen och enligt barnets ålder.

1.2. Ekonomiska verkningar

Samordningen av den sociala tryggheten för personer som rör sig mellan Finland och Luxemburg sker i regel på grundval av EG-förordningarna, varför de ekonomiska verkningarna av överenskommelsen bedöms bli små. Överenskommelsen gäller huvudsakligen rätten till social trygghet för medborgare från tredje länder. Dessutom har Finland och Luxemburg redan från förut en bilateral överenskommelse om social trygghet.

Sjukvårdsbestämmelserna kan i viss mån medföra kostnadseffekter. I den gällande överenskommelsen finns bestämmelser om rätt till sjukvård under tillfällig vistelse. I den nya överenskommelsen utvidgas rätten till

sjukvård så att den överensstämmer med EG-förordningarna.

2. Beredningen av propositionen

Överenskommelsen har beretts vid social- och hälsovårdsministeriet. Förhandlingarna om överenskommelsen inleddes 1999 och slutfördes genom skriftväxling i april 2000.

Representanter för folkpensionsanstalten och Pensionsskyddscentralen har deltagit i förhandlingarna. Överenskommelsen undertecknades den 10 november 2000. Förhandlingar om en ny överenskommelse har dock ägt rum redan före EES-avtalets ikraftträdande.

DETALJMOTIVERING

1. Överenskommelsens innehåll

Överenskommelsen består av fem delar, av vilka den första innehåller allmänna bestämmelser (artiklarna 1—6). Den andra delen omfattar bestämmelserna om tillämplig lagstiftning (artiklarna 7—8). Den tredje delen innehåller särskilda bestämmelser som gäller olika grupper av förmånstagare (artiklarna 9—13). Övriga bestämmelser (artiklarna 14—16) i den fjärde delen gäller verkställighet och tillämpning av överenskommelsen. I den femte delen ingår övergångs- och slutbestämmelser (artiklarna 17—20).

Artikel 1. I artikeln definieras de begrepp som används i överenskommelsen.

Artikel 2. I artikeln bestäms att överenskommelsen tillämpas på samma lagstiftning som EG-förordningarna.

Artikel 3. I artikeln bestäms att överenskommelsen skall tillämpas på alla personer som omfattas eller har omfattats av den lagstiftning som avses i artikel 2 samt på personer som härleder sin rätt från ovan nämnda personer, om inte EG-förordningarna skall tillämpas på dem. Särskilt föreskrivs att överenskommelsen i vissa fall även skall gälla personer som omfattas av EG-förordningarna.

Artikel 4. I artikeln bestäms om rätten att omfattas av en frivillig försäkring eller en frivillig fortsättningsförsäkring oberoende av om personen i fråga är bosatt på den fördragsslutande partens territorium eller inte. En förutsättning för detta är dock att arbetstagaren eller företagaren tidigare såsom förvärvsarbetande har omfattats av denna fördragsslutande parts lagstiftning. Försäkringsperioder som har fullgjorts enligt den andra fördragsslutande partens lagstiftning beaktas vid behov. Dylika försäkringssystem tillämpas i Luxemburg.

Artikel 5. I artikeln bestäms om betalning till utlandet av kontantförmåner på grund av arbetsoförmåga, ålderdom eller familjeförsörjarens död samt av pensioner som beviljas på basis av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom och av begravningsunderstöd. Utbetalningen av dessa får inte minskas, ändras, avbrytas eller

dras in för att förmånstagaren bor på den andra fördragsslutande partens territorium.

Enligt stycke 2 betalas ovan avsedda förmåner även till finska eller luxemburgska medborgare som bor i en tredje stat enligt samma villkor som till partens egna medborgare som är bosatta där. I EG-förordningarna finns inte någon bestämmelse om detta, varför den också skall gälla personer som omfattas av tillämpningsområdet för EG-förordningarna.

Det finns dock undantag från dessa principer. I artikel 11 bestäms att med stöd av överenskommelsen kan folkpension och pension enligt familjepensionslagen utbetalas endast till finska eller luxemburgska medborgare som bor i Finland eller Luxemburg.

Artikel 6. I artikeln bestäms om samordning av förmåner som utbetalas på grundval av den andra fördragsslutande partens lagstiftning. Bestämmelsen motsvarar artikel 6 i den gällande bilaterala överenskommelsen.

Artikel 7. I artikeln finns en allmän regel om att den lagstiftning som skall tillämpas på de personer som omfattas av överenskommelsen fastställs enligt EG-förordningarna.

Artikel 8. Artikeln gäller medföljande familjemedlemmar till en person som tillfälligt utsänds till den andra fördragsslutande partens territorium för att arbeta. Enligt bestämmelsen skall familjemedlemmarna omfattas av samma fördragsslutande parts lagstiftning som den utsända arbetstagaren. Det ovan nämnda tillämpas dock inte, om en familjemedlem på grund av sitt eget arbete omfattas av den andra fördragsslutande partens lagstiftning.

Artikel 9. Enligt artikeln skall vid sammanräkandet av perioder i regel iakttas vad som bestäms i förordning (EEG) nr 1408/71. I stycke 2 sägs att för erhållande av pensionsrätt kan även perioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i en sådan tredje stat som har ingått en överenskommelse om social trygghet med bägge fördragsslutande parter räknas till godo. Detta tillämpas dock inte på finska folkpensioner.

Stycke 4 gäller rätten till sjuk- eller

föräldraförmåner enligt den finska lagstiftningen i sådana fall där rätten baserar sig på en sammanräkning av perioder som fullgjorts enligt de båda fördragsslutande parternas lagstiftning. Då förutsätts också att personen i fråga har omfattats av den finska lagstiftningen under en tid av minst fyra veckor före förmånsperiodens början. Den finska lagstiftningen innehåller inte några bestämmelser om väntetid beträffande sjukdomsförmåner, men däremot förutsätter rätten till föräldraförmåner att personen i fråga har varit bosatt i Finland minst 180 dagar.

Artikel 10. Bestämmelsen i stycke 1 är av betydelse särskilt vid fastställandet av invalidpension enligt det finska arbetspensionssystemet, varvid tiden mellan pensionsfallet och pensionsåldern (återstående tid) kan beaktas. För erhållande av pension för återstående tid förutsätts alltid att personen i fråga under pensionsfallsåret och de tio år som omedelbart föregått det under minst 12 kalendermånader har haft ett arbete som omfattas av den finska arbetspensionslagstiftningen.

Syftet med bestämmelsen i stycke 2 är att undanröja överlappningen i fråga om pensioner som grundar sig på återstående tid. I fråga om pensioner enligt den finska lagstiftningen beaktas återstående tid enligt den försäkringstid som personen i fråga har fullgjort i Finland i proportion till den totala försäkringstid som han eller hon har fullgjort i Finland och Luxemburg. Bestämmelsen tillämpas också på personer som omfattas av EG-förordningarna.

Artikel 11. I artikeln bestäms om i Finland eller Luxemburg bosatta finska eller luxemburgska medborgares rätt till pension enligt folkpensionslagen och familjepensionslagen samt om utbetalningen av sådana pensioner. Enligt artikeln har en person rätt till ålderspension om han eller hon efter att ha fyllt 16 år utan avbrott har bott minst tre år i Finland. En person har likaså rätt till efterlevandepension eller barnpension om överenskommelsens krav på medborgarskap och boendetider uppfylls.

Artikel 12. Enligt artikeln skall på arbetslöshetsförmåner tillämpas vad som bestäms i förordning (EEG) nr 1498/71 om arbetslöshetsförmåner, med undantag för rätten att för högst tre månader bege sig till ett annat land som arbetssökande så att utgångslandet fortfarande betalar ut

arbetslöshetsförmånen.

Artikel 13. Enligt artikeln betalas familjeförmåner enligt den fördragsslutande parts lagstiftning på vars territorium barnet i fråga bor.

Artikel 14. I artikeln bestäms att vid verkställandet av överenskommelsen skall EG-förordningarna tillämpas. Enligt artikeln kan de behöriga myndigheterna vid behov ingå avtal om verkställigheten, t.ex. besluta om arrangemang för ersättandet av kostnaderna.

Artikel 15. I artikeln bestäms om erkännande och verkställande av de fördragsslutande parternas domstolsbeslut samt handlingar som gäller försäkringspremier för inrättningar eller myndigheters socialförsäkring på den andra fördragsslutande partens territorium. I artikeln förskrivs dessutom om förmånsrätt för förfallna försäkringspremier. Bestämmelserna i artikeln tillämpas också på personer som omfattas av EG-förordningarna.

Artikel 16. Bestämmelsen gäller avgörandet av tvister mellan de fördragsslutande parterna.

Artikel 17—19. I övergångs- och slutbestämmelserna föreskrivs om frågor som gäller den tidsmässiga tillämpningen och ikraftträdandet av överenskommelsen. När överenskommelsen träder i kraft upphör överenskommelsen om social trygghet av den 15 september 1988 (FördrS 25—26/1991) att gälla.

2. Ikraftträdande

Enligt artikel 20 träder överenskommelsen i kraft den första dagen i den andra månaden efter den månad då de fördragsslutande parterna har underrättat varandra om att samtliga konstitutionella villkor för ikraftträdandet har uppfyllts.

Avsikten är att lagen om ikraftträdande av de bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen skall träda i kraft genom förordning av republikens president vid samma tidpunkt som överenskommelsen.

3. Behovet av riksdagens samtycke

Överenskommelsen innehåller bestämmelser som avviker från den gällande lagstiftningen

om social trygghet. Sådana är bestämmelserna i artiklarna 5, 7—11 och 15. Artikel 10 innehåller sådana bestämmelser om beräkningen av återstående tid som avviker från gällande bestämmelser i de finska arbetspensionslagarna. Enligt artikel 11 kan förmåner enligt den finska folkpensionslagen och familjepensionslagen under vissa förutsättningar beviljas finska eller luxemburgska medborgare som är bosatta i Luxemburg.

Dessutom innebär bestämmelsen i artikel 7 om tillämpning av specialbestämmelserna om sjukdom och moderskap i förordning (EEG) nr 1408/71 på personer som omfattas av överenskommelsen att kommunerna åläggs sådana nya skyldigheter som enligt 2 § kommunallagen skall regleras i lag.

Artikel 15 innehåller bestämmelser om erkännande och verkställande av domstolsbeslut samt handlingar som gäller premier för inrättnings- eller myndigheters

socialförsäkring. I artikeln föreskrivs dessutom om förmånsrätt för förfallna försäkringspremier. Dessa bestämmelser innebär undantag från Finlands gällande lagstiftning om erkännande och verkställande av domar samt förmånsrätt.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, behövs riksdagens godkännande till dessa delar.

Med stöd av det ovan anförda och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås

att Riksdagen godkänner de bestämmelser som kräver riksdagens samtycke i den i Luxemburg den 10 november 2000 ingångna överenskommelsen mellan Republiken Finland och Storhertigdömet Luxemburg om social trygghet.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om ikraftträdande av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Luxemburg om social trygghet

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den i Luxemburg den 10 november 2000 mellan Republiken Finland och Storhertigdömet Luxemburg ingångna överenskommelsen om social trygghet gäller som lag sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §
Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag kan utfärdas genom förordning av republikens president.

3 §
Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Nådendal den 29 juni 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Osmo Soininvaara*

ÖVERENSKOMMELSE

MELLAN REPUBLIKEN FINLAND OCH STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG OM SOCIAL TRYGGHET

Republiken Finlands regering och Storhertigdömet Luxemburgs regering, som med beaktande av att förordning (EEG) nr 1408/71 och verkställighetsförordningen (EEG) nr 574/72 skall tillämpas i de inbördes relationerna mellan Republiken Finland och Storhertigdömet Luxemburg, som inom området social trygghet önskar skydda alla personer som omfattas eller har omfattats av lagstiftningen i någondera staten eller bägge staterna, som önskar komplettera bestämmelserna i de ovan nämnda förordningarna, och som med beaktande av artikel 8 i förordning (EEG) nr 1408/71 har beslutat ingå följande överenskommelse, som ersätter den mellan staterna den 15 september 1988 ingångna överenskommelsen om social trygghet:

DEL I

Allmänna bestämmelserA

Artikel 1

Definitioner

1. Vid tillämpning av denna överenskommelse avses med
 - a) "förordning" rådets förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, sådan förordningen tillämpas vid respektive tidpunkt, och
 - b) "tillämpningsförordningen" rådets förordning (EEG) nr 574/72 om tillämpning av förordning (EEG) nr 1408/71 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, sådan förordningen tillämpas vid respektive tidpunkt.

2. Andra ord och begrepp som används i denna överenskommelse har den betydelse som de har givits i förordningen och tillämpningsförordningen, eller om de inte nämns i dem, den betydelse de har i den nationella lagstiftningen.

Artikel 2

Tillämplig lagstiftning

Denna överenskommelse tillämpas på den lagstiftning som hör till det sakområde på vilket förordningen skall tillämpas.

Artikel 3

Personer på vilka överenskommelsen tillämpas

1. Denna överenskommelse tillämpas på alla personer som omfattas eller har omfattats av den lagstiftning som avses i artikel 2 och på personer som härleder sin rätt från dem, förutsatt att de inte omfattas av förordningen.
2. Enligt artiklarna 5.2, 9.2, 10.2, 15 och 17 tillämpas den också på personer som omfattas av förordningen.

Artikel 4

Frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring

1. Sådana bestämmelser i någondera fördragsslutande partens lagstiftning, enligt vilka en förutsättning för frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring är att personen i fråga är bosatt på denna fördragsslutande parts territorium, tillämpas inte på personer som bor på den andra fördragsslutande partens territorium, förutsatt att dessa personer tidigare såsom anställda arbetstagare eller egenföretagare har omfattats av den förstnämnda fördragsslutande partens lagstiftning.
2. Om det enligt någondera fördragsslutande partens lagstiftning för en frivillig försäkring eller frivillig fortsättningsförsäkring krävs att försäkringsperioderna har fullgjorts, skall de försäkrings- eller boendeperioder som har

fullgjorts enligt den andra fördragsslutande partens lagstiftning beaktas i behörig utsträckning så som om de hade fullgjorts enligt den förstnämnda fördragsslutande partens lagstiftning.

Artikel 5

Betalning av förmåner utomlands

1. Om inte något annat följer av artikel 11 får kontantförmåner på basis av arbetsoförmåga, ålderdom eller familjeförsörjarens död samt pensioner på basis av olycksfall i arbetet eller yrkessjukdom eller begravningsbidrag som betalas ut enligt den ena fördragsslutande partens lagstiftning inte minskas, ändras, avbrytas, dras in eller beslagtas på grund av att förmånstagaren bor på den andra fördragsslutande partens territorium.
2. Om inte något annat följer av artikel 11 skall i stycke 1 avsedda förmåner enligt den ena fördragsslutande partens lagstiftning betalas ut till sådana medborgare i den andra fördragsslutande parten som vistas eller bor på en tredje stats territorium enligt samma villkor och i samma utsträckning som till den förstnämnda fördragsslutande partens medborgare. Detta gäller också personer som omfattas av förordningen.

Artikel 6

Förhindrande av överlappning av förmåner

De eventuella bestämmelser i någondera fördragsslutande partens lagstiftning om minskande eller avbrytande av utbetalningen av en förmån som är överlappande i förhållande till andra sociaskyddsförmåner eller inkomster eller på grund av arbete skall tillämpas på förmånstagaren också när det är fråga om förmåner som erhålls enligt den andra fördragsslutande partens lagstiftning och när det är fråga om inkomster som tjänas eller förvärvsarbete som utförs på den andra fördragsslutande partens territorium.

DEL II

Tillämplig lagstiftning

Artikel 7

Allmän regel

Den lagstiftning som skall tillämpas fastställs på grundval av bestämmelserna i avdelning II i förordningen och bestämmelserna i avdelning III i tillämpningsförordningen.

Artikel 8

Familjemedlemmar till utsända personer

Medföljande make och barn till en person som enligt bestämmelserna om utsändande i avdelning II i förordningen sänds till den andra fördragsslutande partens territorium för att arbeta omfattas av samma fördragsslutande parts lagstiftning som arbetstagaren, förutsatt att de inte själva arbetar på den fördragsslutande parts territorium dit personen i fråga har utsänts.

DEL III

Särskilda bestämmelser som gäller olika grupper av förmånstagare

Artikel 9

Rätt till förmåner. Sammanräkning av perioder

1. Om inte något annat bestäms i denna överenskommelse tillämpas bestämmelserna i avsnitt 1—5 i avdelning III i förordningen.
2. Om en person inte har rätt till pension på grundval av de försäkringsperioder som fullgjorts enligt de båda fördragsslutande parternas lagstiftning och som har räknats samman på det sätt som avses i denna överenskommelse, bestäms rätten till pension så att dessa perioder adderas med perioder som har fullgjorts enligt lagstiftningen i en sådan tredje stat med vilken bägge fördragsslutande parter har ingått en överenskommelse om social trygghet, vilken innehåller en bestämmelse om sammanräkning av perioder. Bestämmelserna i detta stycke gäller inte finska folkpensioner.
3. Som perioder som enligt den luxemburgska lagstiftningen förlänger den referenstid inom vilken väntetiden för erhållande av invalidpension eller familjepension har fullgjorts beaktas också perioder som fullgjorts på finskt territorium.
4. Om en person på grundval av försäkringsperioder som fullgjorts enligt de båda fördragsslutande parternas lagstiftning har rätt till sjukdoms- eller föräldraförmån

enligt den finska lagstiftningen, förutsätts dessutom att personen omedelbart före den första dagen av sjukdoms- eller föräldraförmånsperioden har fullgjort en försäkringsperiod omfattande minst fyra veckor enligt den finska lagstiftningen.

Artikel 10

Särskilda bestämmelser som gäller det finska arbetspensionssystemet

1. För att vara berättigad till pension som grundar sig på tiden mellan pensionsfallet och pensionsåldern krävs att en i artikel 3 stycke 1 avsedd person under pensionsfallsåret och minst tolv kalendermånader under de tio kalenderår som omedelbart föregått det har omfattats av det finska arbetspensionssystemet.

2. Om en i artikel 3 stycke 1 avsedd person eller en person som omfattas av förordningen både i Luxemburg och Finland har rätt till sådan pension som grundar sig på tiden mellan pensionsfallet och pensionsåldern, skall den finska pension som grundar sig på denna tid räknas ut i proportion till de försäkringsperioder som fullgjorts i Finland före pensionsfallet och de sammanlagda försäkringsperioder som fullgjorts i de båda länderna.

Artikel 11

De finska folkpensionerna, inbegripet ålders-, invalid- och familjepensioner

1. Utan hinder av artiklarna 5 och 9 bestäms om rätten till förmåner enligt lagstiftningen om folkpension och lagstiftningen om familjepension samt om uträkning och utbetalning av sådana i enlighet med denna artikel.

2. En fördragsslutande parts medborgare som är bosatt på någondera fördragsslutande partens territorium har rätt till

a) folkpension, om han eller hon efter att ha fyllt 16 år utan avbrott har bott minst tre år i Finland,

b) efterlevandepension, om både den efterlevande och den avlidne sedan de fyllt 16 år bott minst tre år utan avbrott i Finland och om den avlidne var medborgare i någondera fördragsslutande parten och vid sin död bodde på någondera fördragsslutande partens territorium, och

c) barnpension, om den avlidne var medborgare i någondera fördragsslutande parten och sedan han eller hon fyllt 16 år bott minst tre år utan avbrott i Finland och vid sin död bodde på någondera fördragsslutande partens territorium.

3. De fördragsslutande parternas behöriga inrättningar tillämpar sin egen lagstiftning vid uträknande av pensioner enligt stycke 2 i denna artikel.

Artikel 12

Arbetslöshetsförmåner

1. Tillämpliga bestämmelser är artikel 67 och artikel 68.2 i förordningen.

2. Vid tillämpning av de bestämmelser som anges i stycke 1 skall den behöriga inrättningen vid fastställandet av utbetalningstiden för förmånen beakta den tid under vilken den andra fördragsslutande partens inrättning har betalat ut motsvarande förmån.

Artikel 13

Familjeförmåner

1. Familjeförmåner betalas enligt den fördragsslutande parts lagstiftning på vars territorium barnet i fråga bor.

2. När rätten till familjeförmåner fastställs skall vid behov beaktas även de försäkrings- och boendeperioder som fullgjorts på den andra fördragsslutande partens territorium, förutsatt att de inte överlappar varandra.

DEL IV

Övriga bestämmelser

Artikel 14

Verkställighetsarrangemang

1. Om inte något annat bestäms i denna överenskommelse, skall vid tillämpningen av överenskommelsen iaktas bestämmelserna i avdelning VI i förordningen och bestämmelserna i tillämpningsförordningen.

2. De behöriga myndigheterna kan vid behov ingå avtal om verkställigheten av överenskommelsen, inbegripet arrangemang för ersättande av kostnader.

Artikel 15

Verkställighetsprocedurer

1. Den ena fördragsslutande partens verkställbara domstolsbeslut, ävensom av den fördragsslutande partens inrättningar eller myndigheter avgivna verkställbara handlingar som gäller försäkringspremier eller andra anspråk i fråga om socialförsäkring erkänns på den andra fördragsslutande partens territorium.
2. Erkännande får vägras endast om detta skulle strida mot rättsordningen i den fördragsslutande part där beslutet eller handlingen skall verkställas.
3. Vid verkställighetsförfarandet iaktas lagstiftningen gällande verkställighet av beslut och handlingar i den fördragsslutande part på vars territorium verkställigheten sker. Till beslutet eller handlingen fogas ett intyg över dess verkställbarhet (verkställighetsklausul).
4. Fordringar som gäller den ena fördragsslutande partens inrättnings förfallna försäkringspremier har vid verkställighet på den andra fördragsslutande partens territorium samt vid konkurs- och ackordförfarande samma förmånsrätt som motsvarande fordringar har på denna fördragsslutande parts territorium.

Artikel 16

Biläggande av tvister

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter förhandlar sinsemellan om tvister som uppstår mellan de fördragsslutande parterna om tolkningen och tillämpningen av denna överenskommelse.

DEL V

Övergångs- och slutbestämmelser

Artikel 17

Övergångsbestämmelser

1. Överenskommelsen tillämpas även på försäkringsfall som inträffat före överenskommelsens ikraftträdande. På grundval av överenskommelsen betalas förmåner dock inte ut för tiden före ikraftträdandet, fastän försäkringsperioder som har fullgjorts innan överenskommelsen

trädde i kraft beaktas vid fastställandet av rätt till förmåner.

2. En förmån som inte beviljats på grund av personens i fråga nationalitet eller vars utbetalning avbrutits på grund av personens bosättning inom den andra fördragsslutande partens territorium skall på vederbörandes ansökan beviljas eller utbetalas från den dag då överenskommelsen träder i kraft, förutsatt att de rättigheter som fastställts tidigare inte gäller en engångsbetalning.

3. En förmån som beviljats före överenskommelsens ikraftträdande kan på ansökan av förmånstagaren räknas ut på nytt enligt bestämmelserna i överenskommelsen. Förmånen kan räknas ut i efterhand också utan ansökan. Den nya uträkningen får inte leda till en minskning av tidigare beviljade förmånsbelopp.

4. Om en i stycke 2 eller 3 avsedd ansökan om förmån lämnas in inom två år från dagen för överenskommelsens ikraftträdande, skall de rättigheter som beviljats med stöd av överenskommelsen godkännas från tidpunkten för ikraftträdandet utan att de bestämmelser om förlust eller begränsning av rättigheter som ingår i de fördragsslutande parternas lagstiftning tillämpas på personen i fråga.

2. Om en i stycke 2 eller 3 avsedd ansökan om förmån lämnas in efter att två år förflutit från ikraftträdandet av överenskommelsen, skall de rättigheter som inte har förlorats eller begränsats gälla från den dag då ansökan har lämnats in, om inte förmånligare bestämmelser om saken ingår i någondera de fördragsslutande partens lagstiftning.

Artikel 18

Upphävande av den tidigare överenskommelsen

Denna överenskommelse ersätter den mellan Republiken Finland och Storhertigdömet Luxemburg den 15 september 1988 ingångna överenskommelsen, som upphör att gälla från den dag då denna överenskommelse träder i kraft.

Artikel 19

Uppsägning

1. Denna överenskommelse gäller tills vidare. Vardera fördragsslutande partens

regering kan dock säga upp överenskommelsen. Uppsägningen skall göras skriftligen senast tre månader före utgången av det kalenderår, vid utgången av vilket överenskommelsen upphör att gälla.

2. Om denna överenskommelse sägs upp, fortsätter de rättigheter som erhållits på grundval av överenskommelsen att gälla.

3. Sådana rättigheter som är under beredning och som hänför sig till försäkringsperioder som fullgjorts innan överenskommelsen upphör att gälla går inte förlorade på grund av uppsägningen. Ett permanent erkännande av dessa fastställs genom ett särskilt avtal eller, om ett sådant inte har ingåtts, enligt den lagstiftning som tillämpas av respektive inrättning.

Artikel 20

Ikraftträdande

Vardera fördragsslutande parten underrättar skriftligen den andra fördragsslutande parten

om att de konstitutionella villkoren för att överenskommelsen skall träda i kraft har uppfyllts. Överenskommelsen träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den månad då de båda fördragsslutande parterna har avgett nämnda underrättelse.

Till bekräftelse härav har undertecknade, behörigen därtill befullmäktigade, undertecknat denna överenskommelse.

Upprättad i Luxemburg den 10 november 2000 i två originalexemplar på finska och franska, vilka båda texter har samma giltighet.

För Republiken Finlands regering

Henry Söderholm

För Storhertigdömet Luxemburgs regering

Lydie Polfer